

brede Daler mindre, end der nu er foreslaaet i Lovens § 4. Jeg kan ikke see, at Nogen vil komme op over de 2900 Rd., thi for Dieblikket er jo, som bekendt, Professorernes Gage ikke høiere end 2600 Rd., og naar der til lægges 200 Rd., skjønner jeg ikke, at man kan komme op over de 2900 Rd. (Winther: Men naar de saa have 260 Rd. ved Elden af!) ja, saa kommer den ærede Rigsdagsmand og anfører, hvad der høves pr. Cumulation. Nei, Professorerne blive ikke lønnede med Mere end 2900 Rd., men derimod nok med mindre. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at Hensynet til, hvad der er vedtaget ved tidligere Leiligheder synes mig maatte bevæge den ærede Ordfører, der har talt for at faae en vis Conseqvents i Thingets Fremgangsmaade, til at beholde den første Deel af den foreslaaede nye § 11, idet der nemlig, som udhævet, jo ved Loven om Lønningen for Lærerne ved de lærde Skoler netop er kommet en Bestemmelse ind, hvorved de, hvis Stilling forøvrigt ikke forbedredes ved den da givne Lov, erholdt et lille Tillæg, Adjuncterne 50 Rd. og Overlærerne 100 Rd.; her er rigtignok Tillægget 200 Rd., men det ligger vel ogsaa deri, at Stillingerne ere forskellige, og fordi et saadant Tillæg altid maa staae i et vist Forhold til den Gage, der oprindelig gives. Jeg kan derfor ikke see, at det er nogen væsentlig Forskjel, der her er gjort med Hensyn til de for Universitetslærerne bestemte Tillæg. Dernæst forekommer det mig, at man ialtsald ikke kan henvisse Thinget til den Art Conseqvents, ved 3die Behandling at blive staaende ved det, som det har vedtaget ved 2den Behandling; det er ialtsald en Conseqvents, der bliver overmaade lidet overholdt; men derimod er det passende at bevare en vis Conseqvents ved Affattelsen af Love i det Hele. Sluttelig skal jeg gjøre opmærksom paa, at, hvis Thinget vedtager det, som er foreslaaet af de ærede Talere, nemlig at lade første Punktum af § 11 udgaae, bliver det vistnok nødvendigt ogsaa at foretage en anden Redaction, som det forøvrigt havde været hensigtsmæssigt, at man havde været opmærksom paa fra Begyndelsen af, idet man ikke passende kan begynde § 11 saaledes:

„Forsaauidt derimod nogen af disse Embedsmænds nuværende Gage o. s. v.“; det vilde være rimeligt, at man ogsaa af den Grund stemte derimod.

Sjæberning: Hele det Forslag, som foresligger her til en ny § 11, er egentlig, forekommer det mig, en Begrundelse af, at, idet man ved 2den Behandling har gjort en god Lønningslov, er man netop derved kommen til at indrette en Lov, som ikke paa den bekvemeste Maade kan bringes i Anvendelse umiddelbart paa dem, som nu ere lønnede ved Universitetet. Det er Noget, vi træffe paa ved hvert Forsøg, vi her gjøre paa at skrive Lønningslove, at man ikke let i en Lov kan samle de to forskjelligeartede Bestemmelser, den ene den, at tage Hensyn til, at de nuværende faae en ganske personlig Charakter, og den anden den, som skal afgjøre, hvorledes man troer, at Instituttet for den kommende Tid kan være bedst tjent med at have sine Embedsmænd lønnede. Det prøver man, som sagt, her paa at afhjælpe, og man søger at afhjælpe det ved to Midler, hvilket jo har givet Anledning til at dele Paragraphen i to Dele. Jeg hører imellem dem, som ogsaa have stemt for den første Deel af Paragraphen, uagtet jeg vedgaaer, at ligeoverfor de nuværende Professorer passer den saalidt som den sidste Deel af Paragraphen. Ligeoverfor de nuværende Professorer passer egentlig ikke Andet end at sige: forsaauidt der skal gives dem Tillæg, skal det gives dem overensstemmende med Loven, og forsaauidt de have havt den Gage, de nu nyde, i 3 Aar, skulle de have 200 Rd. i Tillæg — det skulde have gjældt om dem alle uden Undtagelse — og forsaauidt de endnu ikke have nydt Gagen i 3 Aar, skulle de blive staaende paa deres nuværende Gage, indtil de have været 3 Aar i Tjenesten, thi Ingen af dem har ved deres nuværende Stilling nogen positiv Ret til at faae Mere, førend deres Anciennitet giver dem det. Man skulde ogsaa med Hensyn til de nuværende, efter min Dørydning, lade Cumulation staae uberørt, skjøndt Bestemmelserne om den ere fuldkommen rigtige med Hensyn til Fremtiden; den er yderst forskjellig med Hensyn til de nuværende, og den finder kun sin Retfærdig-